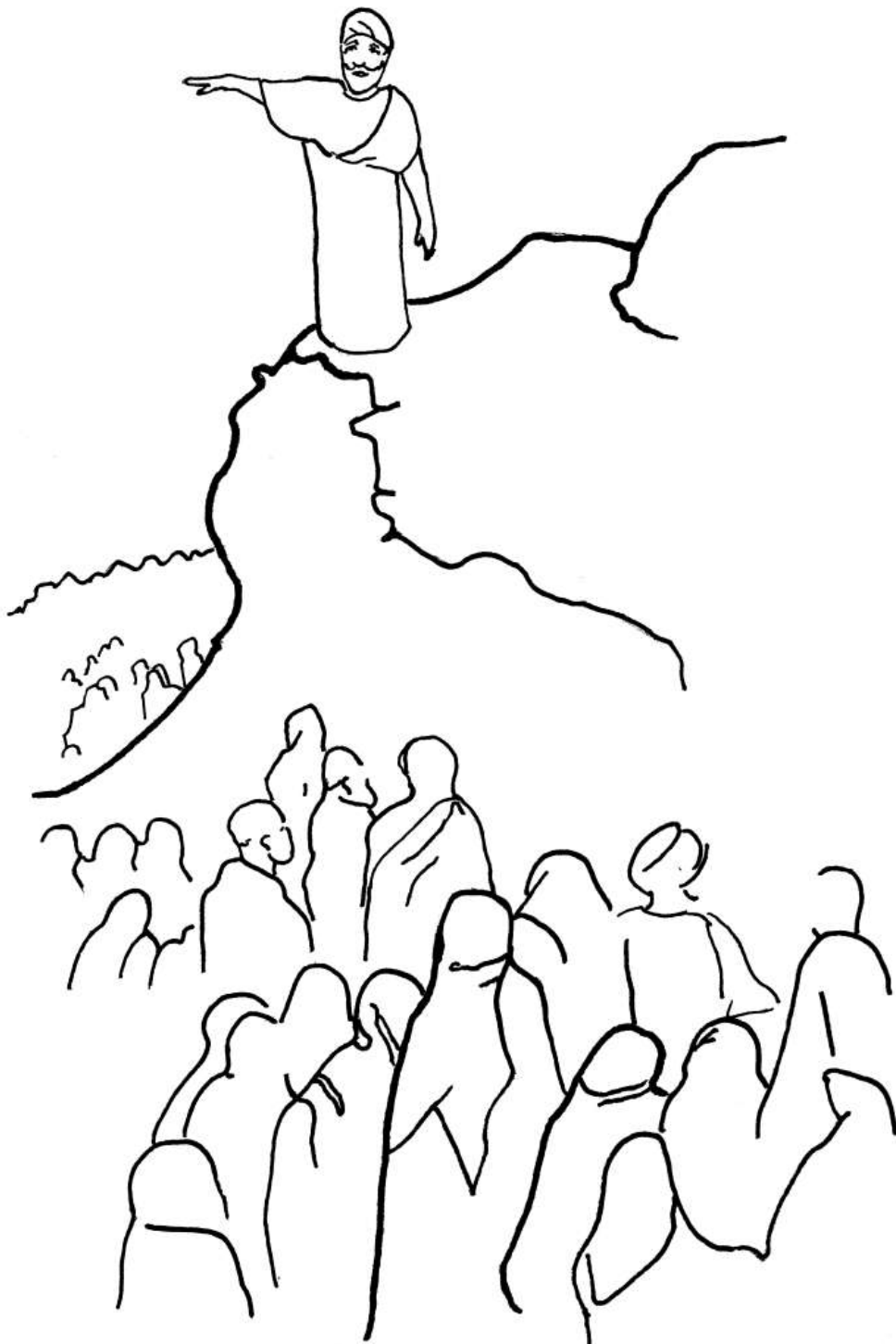

30 juli 2023

Terugkijken en vooruitzien in Sichem

Jozua 23-24:31

Thema: Belangrijke laatste woorden

Doel

De kinderen leren zien dat in de laatste woorden van Jozua de belangrijkste dingen voor het volk worden gezegd.

Toelichting

Jozua heeft zijn opdracht uitgevoerd: Israël binnenbrengen in het door God beloofde land. Hij neemt afscheid als leider van het volk. Met een toespraak op een vergadering van alle volksvertegenwoordigers. Een afscheidstoespraak en een laatste ontmoeting hebben meestal een bijzondere lading. Er wordt gezegd wat echt belangrijk is voor iemand, wat zijn diepste overtuiging is. De woorden van Jozua zijn vol wijsheid en zorg voor het volk dat hij los moet laten. Het kost hem moeite, maar hij is oud en moe. Zijn diepste overtuiging is dat Israël de HEER niet mag vergeten. Daarom laat de Israëlieten trouw beloven aan de HEER bij Sichem. Aan de trouw van God de HEER twijfelt hij niet. Die heeft God bewezen. Maar of het volk trouw blijft?

Jozua sterft, zijn volk leeft verder. En God gaat mee. Hij blijft dezelfde.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Vergeet dit niet!

Richtlijnen: Wie zeggen tegen ons wel eens dingen die we niet moeten vergeten? Papa, mama, juf of meester. Misschien weet je nog anderen.

Jozua voelt zich te oud en te moe om nog langer de leider van Israël te zijn. Zijn werk is ook af: Israël woont vredig in het door God beloofde land. Jozua weet dat hij niet lang meer zal leven. Daarom wil hij het volk nog één keer het allerbelangrijkste zeggen. De dingen die ze niet mogen vergeten: zonder de HEER kunnen ze niet gelukkig zijn. Ze moeten niet vergeten dat God altijd bij hen blijft. Dat God van hen houdt. En dat ze daarom altijd naar Hem moeten luisteren.

Dat moeten ook niet vergeten.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Zo is het door Jozua gezegd en vastgelegd

Richtlijnen: Vandaag horen we Jozua's laatste woorden. De laatste woorden die hij zal zeggen tegen het volk dat hij jaren geleid heeft. Hij is moe en oud. Zijn taak zit erop. En toch, voordat hij zich helemaal terugtrekt en sterven zal, drukt hij het volk het belangrijkste nog eens op het hart.

Woorden lijken hem niet genoeg. Want ook al belooft het volk te doen wat hij zegt (God trouw te zijn), bij Sichem laat hij opnieuw de wetten en de regels voorlezen. Ook wordt er door hem een steen geplaatst als teken van de verbondenheid met God. De steen als blijvend teken (een soort handtekening) van wat Jozua in zijn leven heeft willen laten zien. Vergeet niet: God is trouw. Zijn jullie dat ook blijven?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Het testament van Jozua

Richtlijnen: Een testament heeft te maken met de laatste wensen van een overledenen. Hoe wil hij dat er na zijn dood met zijn bezit wordt omgegaan? Hij kan geld aan een goed doel geven: daarmee laat hij zien dat hij dat belangrijk vindt. In wat iemand vastlegt, herken je zijn idealen en overtuigingen.

In Jozua 23 en 24 zien we Jozua's testament. Wij horen wat Jozua nalaat en wat zijn wensen zijn. Over bezit praat hij niet, alleen over het volk dat een nieuw land bewoont. Een volk dat God dient en rust kent. Jozua's wens? Dat datzelfde volk trouw blijft aan de HEER.

Is Jozua gerust op de toekomst? Of maakt hij zich terecht zorgen? Hij gaat met het volk naar Sichem. Daar laat hij Israël opnieuw God trouw beloven. De geboden van de HEER worden gelezen en een steen opgericht als teken van de belofte van trouw.

Is zoiets nodig? Hoe moeilijk vinden wij het om God trouw te zijn? Is er voor ons ook zo'n testament om op terug te vallen? Gods woorden...

Extra bijbelgedeelte: Matteüs 5: 14-16

(Jezus herinnert ons aan Gods liefde trouw en vraagt ons tot zijn eer trouw voor Hem te leven, zijn licht te verspreiden in de wereld)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleiding

Hetzelfde verhaal driemaal verteld: In 23:1-16 vertelt Jozua het aan de oudsten, in 24:1-15 vertelt Jozua het namens God aan het volk, en in vers 16-17 antwoordt het volk met een samenvatting.

Wat een bijzonder bericht, aan het begin van Jozua 23! Het hele boek Jozua staat in het teken van de strijd om Kanaän, en die is nu over. Er volgt een periode van rust. Israël is voor het eerst veilig, verlost van zijn vijanden. Jozua, de krijgsman die de het in bezitnemen van Kanaän moest uitvoeren (Jozua 1:1) is klaar met zijn levenswerk. En hij ziet zijn levenseinde naderen. Hij roept de leiders van het volk bijeen. Wat heeft hij zo op het einde van zijn taak en zijn leven te delen?

De leiders

Dat ze samen God aan het werk hebben gezien!

God had hen in het beloofde land gebracht, en ze hebben samen ervaren dat God zelf de overwinning gaf. Veertig jaar eerder waren ze bang geworden voor de overmacht, en toen ze de Jordaan overtrokken was aan die overmacht niets veranderd. Maar telkens weer (lees heel Jozua) gaf God overwinning.

Het geweld, het bezetten van Kanaän, het verjagen en zelfs uitroeien van de volken roept veel vragen op. Voor nu verwijst ik naar Genesis 15:12-21, Exodus 23:20-26 en Jozua 1. Het is de HEER die de opdracht aan Israël geeft, om de zonden van die volkeren. Het is dus niet het volk Israël en Jozua die uit eigen motieven vechten.

Jozua spreekt het vertrouwen uit dat God zal blijven optreden.

Ze mogen dan overal de overwinning hebben behaald, er wonen nog veel oorspronkelijke bewoners tussen de Israëlieten in. Dus is de opdracht om Kanaän geheel in bezit te nemen nog niet echt voltooid. Jozua weet dat hij het vervolg niet meer zal meemaken. Maar ook voor die toekomst vertrouwt hij: De HEER, uw God, zelf zal ze voor u verdrijven en uitroeien.

Jozua roept op om trouw te blijven aan God.

De leiders hebben ervaren wat het betekent als God met hen is. Om op zijn beloften te kunnen blijven bouwen roept Jozua hen op heel trouw te blijven in de omgang met God. Het is geen oproep met een geheven vingertje, maar met het hart: Jullie hebben zelf ervaren dat Hij het waard is. Dat wat Hij belooft gebeurt. Dat Hij het verschil maakt. Vers 11: 'Daarom is het van levensbelang Hem lief te hebben.'

De grootste dreiging is dat er iets of iemand tussen het volk en God komt. Daarom is vermenging met de volkeren die God wil verdrijven het toppunt: Een gezin beginnen met hen in dit land, is kiezen voor een toekomst met hen. En je weet dat de HEER geen toekomst voor hen in dit land geeft. Datzelfde geldt natuurlijk voor hun goden: Als je die gaat vereren, kies je tegen de Heer, en voor een toekomst met de oude bewoners van het land.

Je merkt dat Jozua hier echt bang voor is. Want, vers 12-13, de gevolgen zijn niet te overzien. Het zal nog zover komen dat jullie zelf weggevaagd worden uit dit goede land dat de Heer, uw God, u gegeven heeft! Het is of Jozua de ballingschap en de verstrooiing nu al aan voelt komen... Maar, vers 14, doe het niet om de waarschuwing, maar om de trouw en steun van de HEER. Hij heeft toch al zijn beloften gehouden?

Jozua waarschuwt: de andere kant van de medaille.

God heeft al zijn beloften van redding en voorspoed gehouden. Reken er dus op dat Hij ook zijn beloften van straf en oordeel zal houden, als je je tegen Hem keert.

Het hele volk

Nadat Jozua de leiders heeft toegesproken, doet hij dat nu met het hele volk. Met een bijzonder verschil: ditmaal legt de HEER zelf Jozua de woorden in de mond. Net als bij de leiders begint dat bij het begin.

Samen hebben ze God aan het werk gezien

God is een reddende, trouwe en sterke God. Lang geleden dienden jullie voorouders ook vreemde goden. Tel eens hoeveel dingen de HEER heeft gedaan en gegeven! Ik heb weggehaald. Ik heb Abraham laten trekken. Ik schonk hem nakomelingen. Isaak af ik Jakob en Esau. Ik gaf Esau grond. Ik stuurde Mozes en Aäron. Ik teisterde Egypte. Ik leidde jullie het land uit. Ik heb jullie bevrijd. Ik scheidde Israël van de Egyptenaren. Ik bracht jullie naar het land van de Amorieten. Ik leverde hen aan jullie uit. Ik vernietigde hen. Ik liet Bileam zegenen in plaats van vervloeken. Ik beschermde jullie tegen hem. Ik leverde volkeren aan jullie uit. Ik stuurde horzels. Ik heb jullie land gegeven.

Jozua greep een generatie terug – dat had hij meegemaakt. De HEER grijpt 400 jaar verder terug, want de HEER is eeuwig. En zijn trouw is dat ook.

Jozua plaatst Israël voor de keuze: de HEER of andere goden

Dat helpt met kiezen! Als je tot je door laat dringen wie de HEER is geweest in je eigen leven en in de generaties voor je, dan weet je waarom je gelooft. En dan weet je waarom je alle andere goden weg wilt doen uit je leven. En ik, zegt Jozua, ik en mijn gezin hebben gekozen. Wij dienen de HEER!

Het volk belooft trouw aan de HEER

Israël stemt van harte in: De HEER heeft ons bevrijd uit Egypte. En tot nu toe doet de HEER grote wonderen voor ons. We zijn er zelf bij geweest. Natuurlijk zullen wij de HEER dienen, want Hij is onze God.

Tot slot waarschuwt Jozua het volk nog, en herhaalt het volk hun belofte van trouw. Dat alles wordt zwart op wit gezet, en er wordt een grote steen als herinnering opgericht. Wij zijn er best goed in dingen op papier te zetten: regels, lijsten, besluiten en beleid. Maar we weten ook: papier is geduldig. We zijn er een stuk minder goed in om ons ergens echt op vast te leggen. Zo'n steen, die staat er 100 jaar later nog. Of 1000 jaar. En al die tijd blijft hij de voorbijganger herinneren aan wat er beloofd is.

Is het misschien tijd om dit verhaal van Jozua opnieuw te doorleven? Om in een tijd waarin het christelijk geloof lijkt te verdampen iedereen bij elkaar te roepen? Om elkaar te wijzen op Gods trouw, en wat Hij van Abraham via Jezus, en tot onze eigen generatie toe, aan trouw en wonderen gedaan heeft?

Auteur: KS

Liederen

Psalm 25: 1, 2 en 6	
Lied 904	(=Gezang 427 LvdK)
Gezang 304 LvdK	
Bewaar het in je hart	Elly en Rikkert Zuiderveld
De Here zegent jou	Hemelhoog 61
Ik kijk omhoog naar de bergen	Op Toonhoogte 56
Ik volg de Heer	Hemelhoog 305
Welzalig de man die niet wandelt	Hemelhoog 2
Wees niet bang	Op Toonhoogte 556
Lees je Bijbel, bid elke dag	Hemelhoog 382

Auteur: PZ

Vergeet dit niet!

Inleiding

'Tim vergeet je zwembroek niet', roept mama. Snel pakt hij zijn zwembroek. Zonder zwembroek kan hij niet mee naar het zwembad. Dat zou jammer zijn. Zwemmen is superleuk! Huppelend gaat hij naar school. De zwemtas wiebelt op zijn rug. Vergeet jij ook wel eens iets? Herinnert mama of papa jou wel eens ergens aan? Of iemand anders?

Bijbelverhaal

Jozua vindt dat hij heel erg oud is geworden. Eens komt er een dag dat hij dood zal gaan. Hij denkt na over het volk Israël. Straks is hij, Jozua, er niet meer. Zullen de mensen van Israël dan nog wel naar God blijven luisteren? Zullen ze nog wel leven zoals Hij dat wil? Jozua is bang dat de Israëlieten dat een beetje gaan vergeten. 'Dat mag niet gebeuren', denkt Jozua. Daarom roept hij de leiders van de stammen bij elkaar. 'Ik wil een paar heel belangrijke dingen tegen jullie zeggen', zegt hij, 'Over wat jullie moeten doen als ik er niet meer ben.' Dan vertelt hij hoe God al die jaren in de woestijn voor hen gezorgd heeft. Hoeveel de HEER van het volk Israël houdt. Ook zegt hij dat ze de mensen moeten vertellen over Gods regels. Zodat ze leven zoals Hij dat wil. Weet je wat nu zo bijzonder is. God wil bijna precies hetzelfde zeggen. Niet alleen aan de leiders, maar aan het hele volk Israël. Vertelt God dat zelf? Nee dat mag Jozua doen voor Hem.

'Alle mensen van Israël moeten goed luisteren! De HEER heeft tegen mij gezegd dat ik jullie iets moet vertellen. God heeft Abraham dit land gegeven. Zijn zoon Isaak kreeg twee kinderen, Jakob en Esau. Jakob is naar Egypte gegaan met zijn zonen. Daar was het niet fijn. Al zijn kinderen en de andere Israëlieten moesten daar hard werken. Ze hadden pijn en verdriet. God heeft gezorgd dat Mozes met het volk Israël uit het land Egypte weg kon gaan. Jullie weten vast nog wel van de tien plagen. (noem er eventueel een paar) Het was jullie God die zorgde dat dit gebeurde. Alleen daarom liet de koning van Egypte Israël vrij. Het was een lange reis naar dit beloofde land. God heeft ons de weg gewezen. Hij zorgde dat we te eten en te drinken hadden. Soms kwamen er soldaten van andere volken. Ze kwamen met ons vechten. De HEER heeft er altijd voor gezorgd dat we hebben gewonnen. Jullie mogen altijd in dit land blijven wonen. Andere volken die hier nog zijn zal God weggagen. Jullie moeten ook iets voor God doen. Je moet voor Hem kiezen. Niet voor andere goden. God houdt heel veel van jullie. Het is belangrijk dat jullie veel van God houden. Ook moet iedereen goed naar Hem luisteren. Houd je goed aan de regels die Hij gegeven heeft. Alleen dan zal Hij goed voor jullie zorgen. Alleen dan kunnen jullie gelukkig zijn. Zullen jullie beloven dat jullie dat doen? Zullen jullie dat niet vergeten?'

Het hele volk Israël beloofd dat ze dat altijd zullen gaan doen.

Hou jij ook zoveel van God?
Volg jij zijn regels ook?
Probeer er je best maar voor te doen.

Auteur: TD

Zo is het door Jozua gezegd en vastgelegd

Inleiding

Vandaag lezen we wat er in het allerlaatste verhaal in het bijbelboek Jozua staat. Jozua heeft veel meegemaakt. Daar hebben we de afgelopen tijd een paar verhalen van kunnen horen. Maar nu is Jozua oud. Hij gaat bijna sterven en wil de Israëlieten nog een laatste keer over God vertellen. Hij gaat vertellen over alle mooie dingen die God gedaan heeft.

Regel hiervoor pen en papier.

Wij kunnen ook een lijstje maken met dingen die God gedaan heeft. Kunnen jullie mooie of indrukwekkende dingen noemen die God gedaan heeft? Dan schrijf ik die op. (Noem eventueel voorbeelden zoals de ark van Noach.)

Bijbelverhaal

Ester kijkt om zich heen. Iedereen die langsloopt is onrustig met elkaar aan het fluisteren, maar ze heeft geen idee waarom. Eindelijk ziet ze iemand die ze kent: Sem, haar buurjongen. Ze loopt gauw naar hem toe.

'Hé, Sem! Weet jij wat er aan de hand is?'

Sem draait zich om en verbaasd ziet ze dat er tranen in zijn ogen zwemmen.

'Hoi, Ester... Jozua gaat zo een toespraak houden.'

'Wat is daar erg aan?'

'Hij zegt dat het de laatste keer zal zijn.'

Esters mond valt open. Jozua is natuurlijk oud, maar het idee dat hij binnenkort zal sterven voelt heel vreemd. Hij is er al zolang ze zich kan herinneren.

'Laten we dan maar gaan luisteren', zegt ze zacht.

Sem en Ester vinden een plekje op een heuvel. Daarvandaan kunnen ze over de mensenmassa heen kijken en toch nog iets verstaan van wat er gezegd wordt. Ester knijpt haar ogen samen tot spleetjes en probeert Jozua te vinden.

Sem wijst. 'Kijk, volgens mij is hij daar!'

De persoon naar wie hij wijst is eigenlijk een heel gewone persoon, met grijs haar en een gerimpeld gezicht. Ester fronst, ze had hem... indrukwekkender verwacht. Maar misschien maakt het niet veel uit hoe hij eruitziet, God heeft hem geholpen en samen hebben ze het land Israël veroverd.

Jozua schraapt zijn keel en begint zijn toespraak. Er staan mensen in de menigte die herhalen wat er gezegd wordt, zodat iedereen het kan horen.

'Dit zegt God: 'Ik ben de HEER, de God van Israël. Jullie hebben nu een eigen land, maar dat is heel lang niet zo geweest. Lang geleden reisde Abraham naar Kanaän, waar ik hem veel kinderen beloofde. Zijn kleinkind Jakob reisde met zijn kinderen naar Egypte. Daar had jullie volk een goede tijd, zolang Jozef de onderfarao was, maar de Egyptenaren vergaten Jozef en behandelden jullie als slaven. Ik heb jullie volk toen uit Egypte bevrijd.

De farao wilde jullie niet laten gaan, maar ik heb Mozes wonderen laten doen om hem bang te maken. Jullie verlieten Egypte door de Rode zee, die ik gespleten had, en de farao kon jullie niet volgen. Jarenlang zwierven jullie in de woestijn, maar met Jozua heb ik jullie heel dit land laten veroveren.'

Ester denkt na over wat Jozua heeft gezegd. Eigenlijk heeft God heel veel voor Israël gedaan. Dat is bijzonder. Jozua gaat verder. 'Nu wil ik jullie vragen of jullie in God willen blijven geloven, ook als ik er niet ben. Geloven jullie in God?'

'Ja,' zegt iedereen.

Jozua pakt een grote steen op van de grond. 'Vergeet niet wat jullie beloofd hebben. Soms zullen jullie twijfelen, maar ik zal deze steen onder de boom bij Gods huis neerzetten. Wanneer jullie steen zien, zal die jullie herinneren aan je belofte. Blijf in God geloven.'

Niet lang daarna stierf Jozua.

Slot

Jozua besloot zijn laatste toespraak te gebruiken om er bij Israël in te prenten dat ze geen andere goden mogen aanbidden. Dat vond hij erg belangrijk. Israël beloofde dat te doen en hield zich aan die belofte, maar niet voor altijd. Honderd jaar later ging het weer mis, ondanks alle verhalen over hoe God Israël heeft geholpen. Jozua wist ook wel dat het niet voor eeuwig goed zou gaan. Israël beloofde wel dat het God zou volgen, maar Jozua zette ook gelijk een steen neer in de tempel om het aan die belofte te herinneren. Hij vertrouwt niet dat de Israëlieten zich altijd aan hun belofte houden.

- Als jij iets belooft, doe je het dan altijd?
- Doet God altijd wat hij belooft?

Auteur: RvR

Het testament van Jozua

Inleiding

Wie heeft er wel eens afscheid van iemand moeten nemen? Iemand die ging emigreren of verhuizen, misschien wel je beste vriend of vriendin? Of moest je afscheid nemen van een juf of een meester? Of van iemand, bijvoorbeeld je opa of oma omdat deze ging sterven. Weet je nog wat die persoon tegen jou heeft gezegd? Zijn of haar laatste woorden? Vertel eens...

Misschien heeft de juf of meester die weggaat en tegen je gezegd: 'Ga zo door! Je hebt altijd zo goed je best gedaan! Jij komt er wel. Je was een fijne leerling.' Dat vergeet je toch nooit meer!

Misschien hebben opa of oma wel allerlei herinneringen opgehaald en tegen je gezegd dat je vooral op God moet blijven vertrouwen in je leven.

Bijbelverhaal

Over welke persoon hebben jullie de laatste weken gehoord?...

Inderdaad, over Jozua. Vandaag gaan we daar mee verder, maar wel een beetje anders.

We gaan nu niet vertellen over nieuwe grote daden en nieuwe overwinningen. Nee, vandaag vertellen we over Jozua die gaat sterven. Dat is toch niet leuk om te vertellen? Je wordt toch verdrietig als er iemand sterft?

Dat is waar, maar we kunnen zoveel van Jozua leren. Zijn laatste woorden zijn heel wijze woorden. Als je goed luistert is het geen verdrietig verhaal.

Jozua weet dat hij gaat sterven. Maar hij wil zijn volk nog belangrijke dingen vertellen. Eerst wil hij de leiders spreken. Als alle leiders er klaar voor zitten begint Jozua herinneringen op te halen.

'Weten jullie nog hoe God ons heeft bevrijd uit Egypte en dat we nu in het beloofde land zijn aangekomen? En weten jullie hoe God ons keer op keer de overwinning gaf? Hij zal dat blijven doen, ook als ik er niet meer ben!' Jozua's ogen schitteren. Het lijkt wel of hij alles opnieuw beleeft.

'Veertig jaar lang waren we bang omdat we zoveel vijandige volken rondom ons hadden. Zelfs nadat we de Jordaan waren overgestoken, waren we nog steeds omringd door vijanden. Maar telkens weer was het God die de overwinning gaf. Dat moeten jullie nooit vergeten'. De ogen van Jozua gaan van de ene naar de andere leider. Hij kijkt hen doordringend aan.

Met krachtige stem gaat Jozua verder: 'Samen hebben we God aan het werk gezien! Vergeet dat nooit. Hij heeft ons bevrijd. Blijf je de woorden van Mozes herinneren die hij namens God steeds weer tot ons sprak. Houd je aan Gods voorschriften. Ga geen andere goden vereren. In dit nieuwe land ontmoeten jullie allemaal mensen die andere goden volgen, maar ga daar niet in mee. Trouw niet met iemand die God niet liefheeft. Heb de Here God lief en doe wat Hij zegt'.

De leiders hebben gezien wat er gebeurt als je andere goden naloopt, als je de God van Israël vaarwelzegt.

Dan trekt God zijn handen van je af en leef je zonder Hem verder. Je kunt geen raad meer vragen of vragen of Hij overwinningen wil geven. Vanaf dan moet je het helemaal alleen doen. De vijanden zullen je dan overwinnen, want alleen ben je niet opgewassen tegen hun grote macht. Dat is alleen God. Maar dat is dan je eigen keus. 'God wil jullie blijven helpen. Ook om de rest van het land in bezit te nemen'.

De leiders hebben ademloos geluisterd.

Jozua vertelde nog veel meer. De rest kun je allemaal in de bijbel lezen.

Jozua roept nu alle stammen bijeen in Sichem. Ook hen wil hij toespreken.

Een grote menigte stroomt samen. Het bericht gaat van mond tot mond: 'Jozua gaat sterven. Hij wil ons nog toespreken'.

Jozua beveelt alle oudsten en stamhoofden, rechters en griffiers plaats te nemen. Ook het volk stroomt toe. 'Luister, dit zegt jullie God, de God van Israël: 'Heel lang geleden woonden jullie voorouders rond de rivier de Eufraat. Er is jullie verteld over Abraham, die zijn land moest verlaten en ging naar de plek die Ik hem wees. Jullie weten over Isaak, de zoon van Abraham, over Jakob en Esau. Ik stuurde Mozes en Aäron toen jullie het zo moeilijk hadden in Egypte. Ik heb jullie uit Egypte bevrijd, zelfs dwars door de Rode Zee heen. Vaak hebben jullie Mij aangeroepen om jullie te helpen en te bevrijden. Steeds weer heb Ik naar jullie geluisterd en geholpen. Dat hebben jullie met eigen ogen gezien. De oorlogen tegen vijanden, zoals de Amorieten, wonnen jullie omdat Ik hen aan jullie uitleverde. En weten jullie nog wat er in Jericho gebeurde? Ik heb de muren van de stad laten instorten. En nu wonen jullie in dit door Mij beloofde land. Jullie hebben dit van Mij gekregen'. Dit zijn de woorden van God'.

Het volk begrijpt het: God zelf spreekt door Jozua heen. Het blijft aandachtig luisteren. Zouden dit echt de laatste woorden van Jozua zijn? Gaat hij echt sterven? Al die herinneringen moeten ze nooit vergeten.

Jozua's hand gaat omhoog.

Opnieuw neemt hij het woord en met krachtige stem roept hij: 'Blijf de HEER trouw! Altijd! Doe alle goden en afgoden weg die er rondom jullie zijn en dien alleen de Here God'.

Jozua haalt diep adem: 'Als je de HEER niet trouw blijft, kies maar wie je dan wilt dienen. Maar weet: mijn familie zal de HEER altijd blijven dienen'.

Het volk reageert: 'O nee, de HEER zullen wij altijd blijven dienen. Hij is het die ons heeft bevrijd. Hij heeft grote wonderen gedaan. Hoe zouden we Hem kunnen verlaten. Natuurlijk zullen wij de Heer dienen, want Hij is onze God'.

Hoe reageert Jozua? Zal hij zeggen: ach wat fijn, dat jullie dat zeggen. Nu komt het allemaal wel goed.

Nou nee, hij reageert anders. Het wil dat het goed tot het

volk doordringt welk antwoord ze geven, want dat heeft consequenties. Niet alleen zeggen en beloven, maar ook doen!

Daarom vervolgt Jozua: 'Jullie kunnen de HEER helemaal niet dienen, want onze God is een heilig God. Hij kan het niet verdragen als jullie naast Hem nog andere goden dienen. Hij alleen kan zonden vergeven. En wanneer jullie God verlaten zal het heel slecht met jullie aflopen'.

De woorden echoën door. Het volk reageert opnieuw: 'Jozua, wees ervan verzekerd dat we de Here God zullen dienen'.

'Jullie zijn allemaal getuige van deze belofte: wij zullen de HEER dienen'.

'Ja, dat zijn wij', antwoordt het volk in koor.

'Goed, doe dan nu alle vreemde goden uit je midden weg en richt je alleen op de Here, de God van Israël. Doe alles wat in de wetten van God staat geschreven, de tien geboden die Mozes zelf van God kreeg'.

'Dat beloven wij. Wij zullen de Here God, en Hem alleen dienen!'

Jozua laat een grote steen brengen.

'Deze steen is er getuige van wat God vandaag heeft gezegd. Hij heeft jullie antwoord gehoord. Telkens wanneer jullie langs deze steen lopen, zullen jullie eraan worden wat je hebt beloofd. Laat God nooit links liggen, verlaat Hem nooit!'

Met al zijn kracht spreekt Jozua deze paar laatste woorden. Daarna laat hij het volk weer vertrekken, ieder naar het gebied waar hij woont.

Korte tijd later sterft Jozua.

Gebed

Dank U, Heer, voor Jozua die het volk heeft geleerd dat eigen kracht nooit voldoende is. Jozua heeft dat zelf ook geleerd in zijn leven. Hij zocht altijd steun bij U, net zoals Mozes zijn voorganger dat altijd deed. Heer, mogen wij van Jozua leren dat we ook altijd U zullen betrekken in ons leven. Of het nu goed met ons gaat of niet, we mogen altijd bij U komen en U alles vragen en vertellen. We mogen vergeving vragen als we verkeerde dingen doen. Dat is: U bij alles betrekken.

Bescherm ons tegen afgoden, andere goden waarvan vrienden om ons heen misschien zeggen: 'ach joh, het is maar een spelletje'. Maak ons sterk en help ons 'nee' te zeggen tegen verkeerde dingen. En we mogen U altijd danken, omdat U trouw bent, altijd. Dank U wel voor deze mooie laatste woorden van Jozua. Wij willen die ook nooit meer vergeten. Gelukkig kunnen we ze nog lezen in uw woord, als we ze zijn vergeten. Uw woord wijst ook ons de weg. Dank U wel!

Amen

Auteur: JvVvN